

Η Κοκκινόσκουφίτσα και ο καλόκαρδος λύκος, μία ιστορία φιλίας

Από τα παιδιά της Β'2

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό
κοριτσάκι που το έλεγαν κόκκινο καπέλο.
Μια μέρα, η γιαγιά της άρρωστη καθαμάταις
της είπε να πάει στην αγορά να αγοράσει
γιαγιά της. Αλλά η γιαγιά της της είπε να μην
πάει από το δάσος γιατί εκεί ζούσε ο κακός
γίγαντας.

Όπως η Κόκκινη σκουτίτσα... δεν άκουσε την
σημαντική συμβουλή της μάκας της και πέρασε
από το σκοτεινό, τρομαχτικό δάσος... Κι όμως
πραχυνάσε τραγουδιτά και χαράμνος η Κόκκι-
νη σκουτίτσα, εμφανίστηκε από το πουθενά ένας
τρομαχτικός γίγας. Η Κόκκινη σκουτίτσα φοβή-
θηκε και δεν ήξερε τι να κάνει.

- Γεια σου ήμερο και χαριζόμενο κοριτσάκι.
- Πώς σε φέρε, ρώτησε ο λύκος.
- Γεια σου κύριε λύκε, με φέρε κοκκινοσκουφίτσα.
- Θες δεις κάποια βοήθεια, ρώτησε ο λύκος με απορία.
- Ναι ή όχι, απαντούσε να με βοηθήσεις να μα ζήσω δουλειά, και βέβαια θα σε βοηθήσω να μα ζήσεις δουλειά. Α! και... που πας;
- Πάνω στην γαριά μου να της πάω γιατί τα κουδουράκια γιατί είναι άρρωστη.
- Ζήσαι πραγματικά τόσο καλόκαρδο και ειρηνικό κορίτσι.
- Ευχαριστώ πάρα πολύ καλό μου φίλο.

Αγαπώ... πατέρα... τα... προσηφότερα... χαρμόσυνα... τον...
δάσους... ο... γίγας... της... γίγας... Μπορεί να σε ακολουθήσω
στην... επικίνδυνη... διαδρομή... των... δασών...
- Να μην παύσεις να με ακολουθείς μέσα στο...
ωκοτεχνικό και τρομερό δάσος γιατί... έχει... επικίνδυνα... αρπα-
χτικά... ζώα...
- Με έφερα στο... πληρό... που... δεν... θα... σε...
Πλησίασε... κανίνας, απάντησε ο γίγας.
Έτσι, ανέχτησαν... χαρούμενα... τη... διαδρομή...

Σε λίγο έφτασαν στο σπίτι της γιαγιάς. Χτύπησαν
την πόρτα δύο φορές και η γιαγιά είπε: «Ποιος
είναι;» «Γιαγιά, εγώ είμαι η κόκκινοσκουφίτσα!» «Πέρασε
παιδί μου είναι ξεχρηδωτή η πόρτα». Μόλις μπήκαν
μέσα η γιαγιά είδε τον λύκο και φώναξε: «Βοήθεια!»
Αμέσως, η Κόκκινοσκουφίτσα και ο λύκος έκλεισαν
τα αλιτιά τους από τις φωνές της γιαγιάς,
και προσπάθησαν να την πρηήσουν.

- Γιατί γιατί μην φοβάται ο γυκός είναι καλός. Μι βοηθήσε να μαζέρω τα φαγούδια και περπάτησε στο σκοτεινό δάσος μαζί μου. Είναι φίλος μου.
- Τι φες παιδί μου; Είναι σοβαρή;
- Ναι σου φευ είναι πολύ διαφορετικός από όλους γυκούς ζέρουμε. Αυτός ο γυκός είναι γρήγορος, καλόκαρδος, ηρεμίας και συμπα-
νετικός.

Η γιαγιά ανακαίστηκε από
 τον λύκο της κακιάς και φρίσσας
 και συζητήθηκε στον γήκο. Όμως, τις
 ηρωίες της τάκωδισ ο κυμαγεί και όρμισε
 με τα μάγιο γκρίζα όπλα του στα σπικ της γιαγιάς
 Αμέσως ο γόκος μένα πίνημα κούρθηκε
 και από τον σκεπασμα του του
 καρβοτικού και έγραψε από τον
 φόβο του.

- Ψηλά τα χέρια και γίνε συλλαβίστρα φωνάζει ο νυχτερίας
- Όχι έχω δει ένα τέτοιο! Βαίθισα το κομμένο σκουρτόρα να περάσει το σκουρτό δάσος και μαζέψαμε γουρουνάκια
- Είμαι αδένος σου γέμι κίτριε νυχτερίε
- Ο γέμιος είναι αδένος, μην τον σκοτώσεις γέμι αφίδια, φωνάζει δυνατά ο κομμένο σκουρτόρα.
- Το επιβεβαιώχω με έχώ, γέμι η γιαγιά. Σταμάτα να είσαι τόσο αφέντης.

Όταν ο κυνηγός άκουσε τα γόγια της κοκ-
κινουοπούτσας πίστεψε και άφησε το όπλο
κάτω, αργά έμεινε με το στόμα ανοικτό. Όλοι
κάθισαν στο τραπέζι της γλαυιάς και
έφαγαν τα γλυκίστριά, κουρούρια της μαμάς
μαζί με το μέλι και πράσινα τσάι. Καθώς
έτρωγαν οι μαμάστικακ τις πιο ατέλειματες ιστορίες
τους. Έτσι πέρασε η ώρα.

Βράδωσε για για τους κορίτσια και την κοκκινόσκουφια
φοβόταν να πάει σπίτι της. Ο γί-
γας πρότεινε να κάνουν ένα πιτζάμα παρ-
τυ. Η κοκκινόσκουφια ενθουσιάστηκε
και άρχισε να φωνάζει «Πουπιζήτω
τέλειά μου! αρίσων τα πιτζάμα πάρτυ!»
Έτσι άρχισαν τις ετοιμασίες.

Πέρασαν μια πανεπιστημιακή βραδιά με χορούς,
παίζοντας διασκεδαστικά παιχνίδια και φάγοντας πεντακό-
στια ζαχαρώδη στο πιτζάκι. Όταν μια κουρασμένη και
ξαπλωμένη κοντά στο ξαφικό ζάκι για να κοιμηθούν δι-
πλα, άφησε σαν κολλητοί φίλοι.
Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.